

Οι κοντραμπατζήδες της σύνεσης

► Του **ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΑΥΔΙΚΟΥ**

καθηγητής Πανεπιστημίου Θεσσαλίας

Η ΛΕΞΗ «ΣΥΝΕΣΗ» δεν είναι άγνωστη. Η κρίση, πρωτίστως όμως η προσδοκώμενη κυβερνητική αλλαγή, με αφετηρία την ενεργοποίηση των διαδικασιών για την εκλογή νέου Προέδρου, την επανέφεραν στον δημόσιο διάλογο. Κατά κανόνα, συνοδεύεται από μια άλλη λέξη, τη συναίνεση. Η σύνεση υπάρχει, σύμφωνα με την κρατούσα άποψη, όταν οι πολίτες συμφωνούν με τον τρόπο σκέψης που υποστηρίζεται από όσους οργανώνουν τη δημόσια αντιπαράθεση για τη σχέση των Ελλήνων με την κρίση, το Μνημόνιο, τους άρχοντες της νεο-φιλελεύθερης Ευρώπης και το αίτημα για κοινωνική νηνεμία, όπερ εστί μεθερμηνυόμενον, ποιείτε την νήσσαν και αποδεχθείτε αδιαμαρτύρητα όσα αποφασίστηκαν από την ημετέρα εξουσία.

Η ΣΥΝΕΣΗ ΕΙΝΑΙ προϋπόθεση για τη συναίνεση. Αυτή είναι η λογική τάξη των πραγμάτων. Η ορθή σκέψη, όμως, δεν είναι ουδέτερη, ούτε είναι απαλλαγμένη από σκοπιμότητες. Τα παραδείγματα είναι πάμπολλα. Η πολιτική επικαιρότητα είναι διάστικτη από επιχειρήματα και ρητορείες που επικαλούνται τη σύνεση, ήγουν την ορθότητα των προτεινομένων, για την αποδοχή των πάσης φύσεως οικονομικών μέτρων που οδήγησαν στην απελπισία πολλούς Έλληνες πυροδοτώντας μια σειρά από κοινωνικά φαινόμενα που μαστίζουν τη σημερινή κοινωνία. Είναι γνωστά και τα νιώθουμε όλοι στο πετσί μας, άλλος λιγότερο, άλλος περισσότερο. Ήταν μονόδρομος το Μνημόνιο, λένε. Μονόδρομος είναι και η έξοδος(;) απ' αυτόν, με τον τρόπο που προτείνεται από τους δανειστές και τους εγχώριους διαχειριστές τους: μ' έναν εξαντλημένο λαό που δουλεύει -όταν δουλεύει- για να πληρώνει τα χρέη που οι άλλοι δημιούργησαν. Με τη νεολαία να μη βλέπει διέξοδο, και τους ξένους οίκους, τις τράπεζες και τους αφεντάδες της νεοφιλελεύθερης Ευρώπης να κρώζουν απειλητικά σε περίπτωση που χαλαρώσει το σκονί του οικονομικού και πολιτικού ελέγχου από τον λοιμό του εγχώριου ημίονου. Οι πολιτικοί του κυβερνητικού τόξου ομνύουν στο όνομα της συναίνεσης. Αυτό, όμως, έχει προαπαιτούμενο την ισορροπία στη σχέση των συναινούντων και την αμοιβαιότητα των υποχρεώσεων. Αυτό που εννοείται ως συναίνεση από τη νεοφιλελεύθερη εξουσία είναι η επιβολή της άποψης του ισχυρού πόλου, της συγκυβέρνησης και των δανειστών, και η αποχώρηση όσων υποστηρίζουν τα

κοινωνικά δικαιώματα των πληγέντων από την άφρονα λιτότητα. Συνεπώς, μια τέτοια μορφή συναίνεσης καταλήγει σε εξυπρέτηση αποκλειστικά και μόνο των συμφερόντων των δυνάμεων που πλουτίζουν χάρη στις δανειακές συμβάσεις.

ΣΥΝΕΣΗ, ΛΟΙΠΟΝ, ΚΑΙ συναίνεση διαιαλούν από τα τηλεοπτικά σταθίδια και για την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας. Ο θεσμός απόλυτα σεβαστός. Όμως, τα επιχειρήματα ακούγονται υποκριτικά. Η εκλογή για Πρόεδρο είναι το πρόσχημα. Ο στόχος τους είναι να συνεχίσουν την ακραία λιτότητα.

Και για να πετύχουν τον στόχο τους χρησιμοποιούν διάφορα τεχνάσματα. Διακαώς θα επιθυμούσαν να προσφέρει ο λαός προθύμως τον τράχηλό του για να θυσιαστεί στον βωμό του μετασχηματισμού της χώρας μας σε οικονομική αποικία. Ενδεχομένως να έχουν επηρεαστεί από τη θυσία ζώων σε λαϊκά δρώμενα, στα οποία τα θυσιαζόμενα ζώα θα έπρεπε να προσέλθουν αυτοβούλως στον χώρο της θυσίας.

Αυτός είναι ο στόχος όλων όσοι θυσιάζουν. Στην περίπτωση των ανθρώπινων κοινωνιών, όσοι έχουν την οικονομική εξουσία νοιάζονται να φτιάξουν πολίτες που να αποδεχτούν ότι τα όρια του κόσμου τους είναι αυτά που ορίζονται από όσους έχουν τη δύναμη.

ΚΙ ΟΤΑΝ ΟΙ πολίτες εκδηλώνουν απειθαρχία. Όταν επιχειρούν να μιλήσουν με τη δική τους φωνή, τότε η εξουσία προσφεύγει στον φόβο που έχουν ενσταλάξει στην ψυχή του. Αρχίζουν όλοι να κραυγάζουν. Ταυτίζουν τα δικά τους συμφέροντα με τις ανάγκες των πολιτών. Έτσι, από τη στιγμή που ανακοινώθηκαν οι ημερομηνίες για την εκλογή νέου Προέδρου, ο εκφοβισμός γίνεται η επίσημη πολιτική της συγκυβέρνησης - και όχι μόνο. Οι νεοφιλελεύθεροι κύκλοι της Ευρώπης συμμετέχουν στην πρόκληση ψυχολογικού εκβιασμού των Ελλήνων πολιτών. Ο Γιούνκερ θέλει «οικεία» πρόσωπα στην ελληνική κυβέρνηση. Το απαίτησε ωμά, χωρίς περικοκλάδες. Ίσως έτσι είναι καλύτερα.

Οι πολίτες γνωρίζουν πλέον. Είναι πολλά τα χρόνια που τον εκβιάζουν. Περιμένει την ώρα που θα επιχειρήσει να στρίψει σε διαφορετική κατεύθυνση το τιμόνι της χώρας.

